

is een kunstenaar die eind jaren 1960 een aparte en authentieke performance art die toen actueel (mannelijke) collega-kunstenaars haar nogal particulier gevoel voor de kunst van het verleden en met een vrouw met een Jiddische culturele achtergrond. Het is veelbetekenend dat ze als een van de Rococo noemt (niet meteen een conceptuele kunstenaar zich interesserend in spel of situatiedrama). Een constante in haar werk is de inscenering en rollenspel. In de laatste regionen van haar oeuvre leidt dit tot '100 boots' (1971-1973), een mailart-oeuvre van postkaarten verstuurd waarop steeds in slagorde) rondreizen en uiteindelijk toonde de integrale fotoreeks '100 boots' aan haar imposante galerieruimte in

gast in de galerie met een meerderheid de titel 'Empire of Signs' (een boek van Roland Barthes) wordt de jaren 1970 en enkele groots opgevoerde kunstenaars. In het oudere werk zijn vele personages, vertolkt door Antin van der Mieden 'The King' (1972-1978) te zien, een alter ego. 'The King' ziet er uit als een man die zichzelf uitgeroepen tot de koning van Californië. Als dusdanig mengt hij zich met de belangrijke en minder belangrijke aspecten van het menselijke bestaan.

dat de meeste aandacht naar grote werken 'The Last Days of Pompeii' (2001) en andere 'tableaux vivants' hercreëren de academische schilderkunst in de uitvervelde van de Antieke mythologie en de geschiedenis van het Romeinse keizerrijk. De kunstenaar zien net voor de ramp of net voor de ramp. Volgens de kunstenaar zorgt de beeldvorming van het verleden voor een opduiken en uitbarsten, en dat de beelden die zo onthecht, geconstrueerd een actuele en politieke dimensie

straat 1c, 1000 Brussel.
www.vandermieden.com, 02/502.00.24.

'TANTAS COISAS PERDIDAS' IN GALERIE VAN DER MIEDEN

de kunstenaar Caio Reisewitz (1967) foto's in Galerie van der Mieden te Antwerpen. Hij heeft communicatie te São Paulo en aan de Koraalberg-universiteit van Mainz. Hij heeft ons heeft Reisewitz een selectie voor de biënnales van 2005) en stelt zijn werk met de regelmatige tentoon. Het werk van Reisewitz

'Tantas Coisas Perdidas' van Caio Reisewitz
tot 10 maart in Galerie van der Mieden, Pourbusstraat 15, 2000 Antwerpen.
Open van woensdag tot zaterdag van 14 tot 18u en op afspraak. www.vandermieden.com

'GROUP2'

22109613112 "INDIVIDUAL#6" 2006, LIQUITEX ON OILCLOTH

Met 'group1' presenteerde Maes & Matthys Gallery een tentoonstelling waarin een indruk gegeven werd van een humorvolle impasse in de actuele, postconceptuele kunst. Als dusdanig stelde 'group1' het eerder tamme en alleszins gedateerde 'No Negative', een gelijktijdig lopende en even conceptuele 'showcase' van de Antwerpse tentoonstellingsvereniging objectif_exhibitions, in de schaduw. Nu toont de galerie met 'group2' een ander deel van het spectrum van de hedendaagse kunstpraktijk, dat van de figuratieve schilderkunst (niet meteen de specialiteit van de galerie). In een beperktere selectie van drie jonge tot zeer jonge kunstenaars geeft 'group2' bijna de indruk een thematentoonstelling te zijn, over het portret versus het landschap, of over de combinatie van beide, over het landschap als achtergrond of als aangetast en stervend milieu. Het schilderij van Ellen Jansen, met de afbeelding van een herderinnetje of een melkmeisje in de bergen (een belangrijk onderwerp bij de kunstenaar) is zeker geen reden om 'group2' te bezoeken. Annick Lizein heeft al iets meer ervaring. Vorig jaar rond deze tijd was ze nog opgenomen in het A4-programma voor jonge kunstenaars in Bozar, Brussel. Haar schilderijen zijn beelden van plaatsen met onduidelijke referenties, ontwikkeld uit haar aanvankelijk monochrome werk. Onder meer vegetatieve elementen verwijzen naar landschappen of wintertuinen, maar naar de exacte locatie, de atmosferische omstandigheden (storm, mist, nacht, zeer fel zonlicht...) en de schaal blijft het gissen. De schilderijen herbergen een ruimtelijk gevoel dat spannend blijft, dank zij Lizeins grote besef van het tweedimensionale vlak dat het schilderij is.

De verrassing van de tentoonstelling is evenwel het identiteitskaartnummer (geen rekeningnummer) # 221109613112, aka Herr Bildenmeister uit Oostende. In een zorgvuldige stijl schildert hij met manifest kunstmatige materialen, met een bepaald acrylaat (liquitex) op een ondergrond uit kunststof. Vooral in de bijna levensgrote, blitse vrouwenportretten – modellen, sterren of politici van de nieuwe generatie die zich bijvoorbeeld uit een limousine hijsen – zijn de neonkleuren en de coulante kwaliteiten van de verf bijzonder effectief. Het landschap met een Duits woud (gebaseerd op een foto van de jaren 1980) overtuigt aanvankelijk iets minder, maar ook dit is een voorbeeld van een gedoseerde inzet van schilderijmatige middelen. Het giftige groen lijkt vooruit te wijzen naar de ecologische ramp die het woud op dit moment bijna volledig vernietigd heeft.

Gerrit VERMEIREN

'group2' met Ellen Jansen, Annick Lizein en # 221109613112
tot 10 maart in Maes & Matthys Gallery, Pourbusstraat 3, 2000 Antwerpen.

DE MEGAFOONS VAN PIETER COUSSEMENT IN GALERIE COLLE

L'exposition 'Paint it, Black' se décline en trois propositions. La première se présente sous la forme d'un triptyque: à même le sol, Emmanuelle Villard a peint un cercle noir, du plafond pendent une grappe de boules noires, juste à son aplomb, sur le sol, des nappes évoquant les napperons de papier forment un tapis. Ce triptyque, comme le ferait une chronophotographie en 3 D relate un mouvement, un déplacement. Le tableau a déserté le mur en y laissant une trace, il a gonflé, est allé se pendre au plafond et laisse derrière la peinture à même le sol. Question de restes, de traces qui sont au cœur de ce qui travaille Villard: 'que reste-t-il de la peinture abstraite aujourd'hui ?' Une question que l'artiste pose de différentes manières: comment peindre avec/dans la foulée d'une 'histoire' de l'abstraction? Comment vivre le 'plaisir de peindre'?

Les deux autres œuvres exposées au CCNOA à Bruxelles répondent aux mêmes interrogations. Qu'il s'agisse de la toile gris-bleu rayures pailletées et multicolores ou du monochrome noir déformant de paillettes, nous sommes en présence d'éléments qui renvoient à l'histoire de l'abstraction, en même temps qu'il appartient au registre d'un jeu léger et presque enfantin avec ce qui est le. Plaisir et interrogation de la peinture ne font plus qu'un. Au premier point de vue sensible d'abord, ces œuvres font partie d'une série intitulée 'on/off': suivant l'éclairage du lieu où elles sont exposées elles s'affirment du côté de la référence, d'une 'reprise' des gestes de l'abstraction (le mot est aussi à prendre dans son sens domestique: la réparation d'un trou), ou alors elles flirtent avec le kitsch (un pied dans le mauvais goût, un pied dehors). Du côté du sens ensuite: elles sont une affirmation d'une relation actuelle entre l'art (abstrait) et le décoratif, le design, le côté du geste enfin: la présence et l'affirmation des accidents de réalisation (des taches entre les lignes colorées), les paillettes adhèrent à tout ce qui les touche, qui ne cessent de suinter (elles se s'amuse, en regardant les mains des visiteurs, à remarquer si on a touché ou non touché l'œuvre).

Consciente de l'époque qui est la sienne (et la nôtre), Emmanuelle Villard réfère au passé en faisant jouer la mémoire: l'histoire de l'art réminiscence plutôt que succession, elle est subjective et ses gestes s'intègrent au plaisir de peindre, à ses gestes, ses odeurs, ses taches. Pour elle, toutes les formes historiques de l'abstraction sont comme 'de la matière sortant du tube', et travailler avec la peinture est un geste du même ordre que celui qui étale la pâte colorée sur le support, qui, pour chaque série, invente des protocoles de fabrication, qui ne cesse de chercher la surprise dans la maîtrise.

Colette DUBOIS

CCNOA – Boulevard Barthelemylaan 5 – 1000 Brussels – 02 502 69 12
www.ccnua.org. Jusqu'au 4/3, Ouvert ve-di 14-18. After hours 2/3 until 20.00

IVES MAES

IVES MAES © PIETER HUYBRECHTS

Voor wie van tijd tot tijd genoeg heeft van de vele bijna lege tentoonstellingen in het actuele tentoonstellingscircuit is de eerste solotentoonstelling van Ives Maes (°1976, Hasselt) in Koraalberg een voorbeeld